

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

7.3.2007

B6-0083/2007

PROJEKT REZOLUCJI

w odpowiedzi na pytanie ustne B6-0009/2007

zgodnie z art. 108 ust. 5 Regulaminu

złożyli Jean-Marie Le Pen, Petre Popeangă, Dimitar Stoyanov, Luca Romagnoli i Lydia Schenardi

w imieniu grupy politycznej ITS

w sprawie możliwej reformy instrumentów polityki handlowej Unii Europejskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie możliwej reformy instrumentów polityki handlowej Unii Europejskiej

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę Komisji Europejskiej z 32 pytaniami przyjętą 6 grudnia 2006 r. oraz publiczną konsultację przeprowadzoną z tej okazji;
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. uznając, że podstawowe instrumenty ochrony handlu Unii Europejskiej (środki antydumpingowe, środki antysubsydjne, klauzule ochronne) są niewystarczające lub niedostosowane do globalizacji i do agresywnej polityki handlowej niektórych państw;
- B. przypominając, że delokalizacja przedsiębiorstw stała się zjawiskiem powszednim, które zaczyna dotyczyć również krajów Europy Środkowej i Wschodniej w miarę zmniejszania się ich relatywnych przewag konkurencyjnych,
- C. przypominając, że Unia Europejska jest największym importerem produktów rolnych – 70% importu pochodzi z krajów rozwijających się – oraz że importuje ona stamtąd więcej produktów rolnych niż Stany Zjednoczone, Kanada, Australia i Nowa Zelandia razem wzięte,
- D. uznając, że importerzy i dystrybutorzy nie mogą dyktować swojej logiki ekonomicznej ani państwom członkowskim, ani producentom, ani nawet konsumentom, którzy jakże często opierają się na krótkowzrocznych kalkulacjach,
1. uważa za niezbędne, by Unia Europejska stosowała pewien rodzaj protekcjonizmu, podobnie jak większość jej konkurentów, aby zapobiec zanikowi i delokalizacji jej rolnictwa, sektorów przemysłu, a niebawem także i usług;
 2. wyraża zdziwienie, że Komisja Europejska opublikowała zieloną księgę na kilka miesięcy przed wygaśnięciem – z końcem czerwca – amerykańskiego mandatu negocjacyjnego (fast track), udzielonego prezydentowi przez Kongres;
 3. przypomina, że negocjacje w ramach WTO powinny być prowadzone całościowo oraz że w żadnym wypadku nie można dojść do porozumienia bez osiągnięcia ze strony państw wschodzących koncesji na towary przemysłowe i inne towary wytworzone (NAMA);
 4. przestrzega komisarza ds. handlu Petera Mandelsona przed pójściem na jakiegokolwiek jednostronne ustępstwa w dziedzinie rolnictwa, wykraczające poza jego mandat negocjacyjny, udzielony przez państwa członkowskie dnia 28 października 2005 r.;
 5. uważa, że jedynym rozwiązaniem problemu globalizacji i różnic w kosztach produkcji jest wprowadzenie zwrotnych, redukowalnych i elastycznych ceł na poziomie światowym;

6. uważa, że to Stany Zjednoczone powinny wysunąć, zwłaszcza w dziedzinie rolnictwa, konstruktywne propozycje zmniejszenia swoich subwencji oraz nadania przejrzystości systemowi przyznawania różnych rodzajów pomocy;
7. przypomina, że zasada preferencji wspólnotowej jest podstawą WPR oraz że powinny jej bronić zarówno Komisja Europejska, jak i państwa członkowskie;
8. potępia ultraliberalną politykę Komisji Europejskiej, która – poprzez zniesienie ceł i opłat o skutku równoważnym – skazuje naszych producentów, nasze przedsiębiorstwa i nasz sektor usług na ponoszenie konsekwencji dumpingu płacowego, społecznego, fiskalnego i środowiskowego, który jest szkodliwy i nie do przyjęcia;
9. przypomina, że zasada wzajemności w zakresie zmniejszania barier taryfowych i pozataryfowych powinna być jedną z podstawowych zasad funkcjonowania WTO;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie oraz państwom członkowskim.